

EKO-SOSYALIZM manifestosu

Parti de
Gauche

Önsöz

İlk baskısı Ocak 2013, yeniden düzenlenmesi 2018 yılında (tanıtım ve giriş kısımlarının SEN tarafından düzenlendi) olsa da yeni doküman 2020 yılının Haziran ve Aralık ayları arasındaki süreçte Pilotoage komitesince, Mart 2021 tarihli kongre çerçevesinde hazırlandı.

Yeni bir politik projenin yolunu açmayı amaçlayan Ekososyalizm için değerler manifestosu, 2002 yılında yayımlanan uluslararası eko-sosyalizm manifesto metni ve 2009 yılında Belem'de yapılan eko sosyalizm deklarasyonu ile uyumludur. 1 Aralık 2012'de Sol Parti tarafından organize edilen "Ekososyalizm için hazırlıklar"ın bir parçası olarak geniş çapta tartışmaya sunuldu ve değiştirildi. Çeşitli alanlardan otuzdan fazla yazardan gelen 130'dan fazla köklü değişiklik önerileri alındı ve komite tarafından değerlendirildi.

O zamandan beri yaşadığımız dünya ve toplumumuz, pandemi vakası gibi yeni ve ciddi gelişmelere tanık oldu. "18 tez" yeni dogmaların içine saplanmamayı önüne koymuştu: Zira bir tez reel değişimleri göz önüne alan bir pozisyon almayı gerektirir. Dolayısıyla bu manifesto kendisini sürekli yeniler ve zenginleştirir. Elimizdeki bu versiyon ise yeni bir aşamayı oluşturuyor.

Bu manifesto o zamandan beri İngilizce, Portekizce, İspanyolca, İtalyanca, Japonca, Almanca, Yunanca, Hollandaca, Rusça, İsveççe, Lehçe, Arapça ve Korece dillerine çevrildi. Yaklaşık yirmi uluslararası etkinlikte pek çok ülkede sunulan manifesto, Fransa'da 10 bölgede merkezi olmayan kuruluşların da gündemine girdi. Yine belirli sektörlerdeki somut etkilerinin görülmesi ve bu konularda derinleşmek amacıyla Fransa'da deniz, tarım, ormancılık ve sanayi üzerine tematik günler organize edildi.

Sonuç olarak, manifestonun tezlerinden birkaçı, "France insoumise" tarafından hazırlanan ve cumhurbaşkanlığı seçimlerinde oyların yaklaşık %20'sini kazanan Komünün Geleceği (Avenir en Commun) programına ilham verdi: Program özellikle ekolojik planlama, halk devrimi, yeşil kapitalizm yalanı ve çevreciliğin riskleri, liberal antlaşmalar üzerindeki kilidi kırmak gibi maddeleri öncelikli hedefler olarak önüne koydu.

Yönünü yitiren bir dünyada, bu sentez, acil duruma müdahale etmek için tasarlanmış sistemik bir proje, Fransa'da ve uluslararası alanda Ekososyalizmin önemini kavrayan ve bunu sosyal adaletin iklimi için gerekli gören tüm kuruluşlara ve bireylere ortak bir rehber olarak sunulmaktadır.

I. EKOSOSYALİZM NEDİR?

1. Somut ve Radikal Bir Alternatif
2. Kamu Yararı Paradigması
3. Hareket Noktası Olarak Feminizm.
4. Yaşanılabilir Bir Dünya ile Yeni Bir İlişkilene
5. Sol Siyasetin Yeni Bir Sentezi.
6. Sosyalizm ve Toplumsallıkta Yenile(n)me.

II. İDEOLOJİK ÇIKMAZLARI AÇMAK

7. Yeşil Kapitalizm Yalanı ve Çevrecilik Fikrinin Riskleri
8. Sosyal-Demokrat İflas
9. Kültürel ve İdeolojik Mücadelenin Gerekliliği

III. GÜNCEL /ÇAĞDAŞ MESELELERİ ÖNCELEMELER

10. Su: Yaşam ve Kamu Yararının Temel Maddesi.
11. Dijital bir Dünya'da Demokratik ve Ekolojik Tavr
12. Finans Sektörünün İktidarı ve Borç Silahı

IV. YENİ BİR POLİTİK EKONOMİNİN İNŞASI : EKOSİSTEM VE İNSANLIĞA KARŞI SORUMLULUK

13. Ekonomiyi İhtiyaçların Servisine Sunmak
14. Geleneksel Düşünce Kalıplarından Kopuş
15. Başka Türü Üretmek
16. Yeşil Kuralı Politik Bir Pusula Bellemek
17. Çatallaşmayı Göz Önünde Bulundurmak ve Örgütlemek

V. EKO SOSYALİST DEVRİMİN İNŞASI

18. Mücadeleleri Müşterekleştirme
19. Komün Geleneğinden Devlet Pratiğine Halkın Sözü
20. İnşa Etmek İçin Mücadele ve Direniş
21. Karşılıklı Yardımlaşma, Özyönetim ve Müşterek Toplumu
22. Ekolojik Planlamayı Bedene Kavuşturmak
23. İnşacı olmadan eşitlik ve sosyal bir cumhuriyet mümkün olamaz!
24. Liberal Anlaşmalar Üzerindeki Kilidi Kırma
25. Enternasyonalist ve Evrensel Bir Mücadele Yürütmek
26. Ekososyalizm İçin Yurttaş Devrimi
27. Yaşamın Temeli: Yeryüzü

Sol parti kongresinin "Yaşamın Temeli: Yeryüzü" isim önerisi de ve manifestoya 27. Tez olarak manifestoya ekleme kararı alındı. Taslak hali, geliştirmek ve düzenlenmek üzere metin sonuna eklendi.

P.9

P.10
P.11
P.12
P.13
P.14
P.15

P.16

P.17
P.18
P.18

P.20

P.21
P.22
P.23

P.25

P.26
P.26
P.27
P.28
P.29

P.31

P.32
P.33
P.34
P.35
P.37
P.38
P.39
P.40
P.42
P.43

Editör

Kaçınılmaz ça da alternatif

Uzun yıllar boyunca iklim meselesine kayıtsızlığın, distopyaya çevirdiği günümüz dünyasına sorumluluk ve realist bir bakışla bakmak elzemdir. Artan sosyal adaletsizlik, uluslararası alanda faşizmin yükselişi, iklim değişiklikleri, biyoçeşitliliğin azalması ve tekrar eden sağlık krizleri günümüzün durmadan çalan alarm sinyallerine dönüştüler. Bilim insanları, bizi üretim sistemlerimizin organizasyonunu gözden geçirmeye, sistemlerin ürettikleri yıkımla ilgili olarak bu üretimlere duyulan ihtiyacı sorgulamaya, hatta ekosistemler ve yaşayan dünya ile ilişkimizi felsefi olarak yeniden gözden geçirmeye çağırıyorlar. Hem de çok acil bir şekilde. Riskler bilindiğinden bu yana, cahil, sorumsuz ya da yalnızca kâr arayışının önemli olduğu lobilere boyun eğen ardışık hükümetlerin eylemsizliği nedeniyle zaten elli değerli yılı kaybettik. Şundan emin olalım artık, kapitalist dünya kendi çıkarına devam etmek için her şeyi yapacaktır ve telafi etmeyecektir.

Bugün kriz artık sosyal, demokratik veya çevresel değil; bugün Kapitalosen olarak adlandırılan termo-endüstriyel

çağda sistemik ve yapısal hale gelmiş durumda. İnsan müdahalesinin ötesinde, kapitalizmin krizi yine onun dinamikleri insan ve insan-dışı tabiatların örgütlü yıkıcılığıyla ücretli işin sömürülmesini birleştiren kapitalizmin sömürü, üretim ve değişim tarzından ileri gelmektedir.

Medeniyetimizin zincirleme bir reaksiyona karşı savunmasızlığı, küreselleşme ve ticaretin finansallaşmasının yol açtığı karşılıklı bağımlılık, toplumun dijital/algortmik kontrolü, el becerilerimizin yitimi, doğal çevreye dair bilgi kaybıyla daha da kötüleşiyor. Gezegenimizin küresel ölçekte sistemik bir çöküş olasılığını değerlendirmek gittikçe zorlaşmakta, ancak kırılma noktalarının ve kaçma olaylarının varlığını elbette biliyoruz. 2009'da bir grup araştırmacı tarafından belirlendiği gibi on gezegensel sınırdan dördünün çoktan aşıldığını biliyoruz. Sınırlar aşıldı ve felaketler ilk olarak nüfusun en kırılgan kesimini hedef alıyor. Yangınlar, kuraklıklar, seller, mahsul kayıpları, aşikâr sağlık tehlikeleri, artan çatışma riski: Ekosistemlerin sağlığı, sosyal adalet, sağlık ve barış meselesi haline geliyor. Öyle ki bu durum dünya üzerindeki insan yaşamının koşullarını da etkiliyor.

Ekonominin üretkenliğini ve finansallaşmasını tetikleyen ekolojinin kapitalizmle uyumsuz olduğunu vurgulayan Ekososyalizmin sistemik analizi, kesinlikle mevcut sistemin sosyal, çevresel, ekonomik ve demokratik etkilerini birbirinden ayırmayan bir ilkeden yola çıkmaktadır. Ekososyalizmin radikalliği sebeplerin kökenine nüfuz etmekte ısrar eden talepkar bir analizdir, bu yönüyle sadece sistemin çeperlerinde var olan sistemi korumayı amaçlayan yeşil kapitalizm ve liberal ekoloji gibi sapmalardan da kopmaktadır. Kendi meselelerine cevap olma çabası ekonomik sistemi,

üretim ilişkilerini, harekete geçirilmesi gereken sosyal güçleri yeniden ele almayı gerektirir. Ekosistemimizi koruma sorununun üstlendiği genel insan çıkarının boyutu, temel bir yüzleşmeyi gizlememelidir: Küresel ekonomik sistem ve özel çıkarlarında ısrar edenler karşısında devreye girecek bir güç dengesi.

Harekete geçme hali, bu güç dengesinin inşası, aynı zamanda bir projeyi, yeni bir ütopayı ve dolayısıyla hem ulaşılabilecek bir hedef hem de kendi içinde bir motivasyon kaynağı olarak toplumsal bir ufku öngörür.

Ekososyalizm, kargaşa içindeki bir dünyada bu değişmez manzarayı sunma hakkına sahiptir. Siyasi sorumluluğumuz şu veya bu hipoteze inanmaktan, kendini iyimser veya karamsar ilan etmekten ibaret değil, gerçeklere bakmaktan, doğruyu konuşmaktan ve açıklıkla hareket etmekten ibarettir. Bu durum, rakiplerin kimliğine odaklanma hatasına düşmeden sorumluları (halk sınıflarını değil, oligarşiyi) teşhir etmeyi hedefler.

Söz konusu olan çevresel eşitsizlikleri ortaya koymak, düzmece yeşil politikaları gün yüzüne çıkarmak, insanı ekosistemin bir parçası gibi düşünmek, geçmişin çıkmazlarından ders çıkararak arzulanabilir bir gelecek ufku çizmektir. Elbette ekonomiyi yeniden ihtiyaçların hizmetine sokmak, azami bir gelir standardı belirlemek, yeşil kuralı getirmek, büyüme mitine meydan okumak, enerji tüketimimizi azaltmak, üretimi yeniden konumlandırmak, gıda egemenliğini geliştirmek olsun, canlılarla, vahşi veya evcilleştirilmiş türlerle olan ilişkimizi yeniden gözden geçirmektir.

Ekosozyalizm daha adaletli, uyumlu ve zaten bir yerlerde başlamış olan direnişlerin destekçisi bir dünyanın inşasına, ideolojik ve kültürel mücadeleleri, uluslararası dayanışmayı da unutmayan bir katkıdır.

Ekosozyalizm için Manifesto, yirmi altı tezin yoğunlaştırılmış bir biçimdir, bir derecenin her onda birini, tehdit altındaki biyolojik çeşitliliğin her parçasını kurtarmak ve sosyal ve biyofiziksel zararları hafifletmek için ortak bir kılavuz olarak beyan edilen siyasi bir projedir. Öte yandan bu proje zamanla ortaya çıkmasını istediğimiz dünyayı düşünmemize ve inşa etmemize yardımcı olacak değerli bir araçtır.

Sonra denilen an bugünde inşa edilir, geleceği burada ve şimdi ekmeliyiz. Zira ne olursa olsun Ekosozyalizm yoluna giren ve toplumu değiştirebilecek olan tüm güçler, yeniden keşfedilen dünya ile bir ilişkinin, yeni bir hayali düzenin ve vücut bulmamış kolektif anlatıların, sosyal bir organizasyonun ve süslenmiş bir kozmogoninin temellerini atmış olacaktırlar.

Sol Parti Ulusal Yürütme Sekreterliği

1- EKOSOSYALİZM NEDİR ?

I. EKOSOSYALİZM NEDİR ?

1. Somut ve Radikal Bir Alternatif. İnsan ve canlıların dokusunu birlikte yok eden, zamanımızın üretim, değişim ve tüketim biçimleri nedeniyle insanlığın bundan böyle kilitlendiği çıkmaza verilen mantıklı insan itirazıdır. Nedenlerin kökenine inmeyi amaçlayan, radikal bir düşünce ve eylemselliğe çağrıdır. Zira kapitalizmin oluşturduğu doğal ve insan kaynaklarının kullanım/prédation yöntemleri, canlı dokularını bozma aracıdır: Dünyayı kendi damgasıyla işaretleyen, ayırım gözetmeyen bir insanlık değildir, tarihsel olarak kapitalist çerçeve içinde oluşturulan toplumsal ilişkileridir. Gezegenimizin bugün girdiği yeni jeolojik çağın adı artık Kapitalosen'dir. Kapitalizm her şeyi kâr payına çevirme amacıyla metalaştırmayı vaaz ediyor. Dolayısıyla Kapitalizm, Ekosistemin göz ardı edildiği, çevredeki kirliliğin yeniden konumlandırıldığı, sosyal ve çevresel dampingin hüküm sürdüğü ve sosyal eşitsizlikleri daha da derinleştiren liberal ve özgürlükçü küreselleşmenin sorumlusudur. Kesintisiz üretimi bir ödev olarak gören kapitalizm, doğal kaynakları tüketip iklimi mahvediyor. Tüketim ideolojisi ise bunun doğal ve kaçınılmaz bir sonucudur. Asla tatmin edilmeyen sahte ihtiyaçlar üretmek için büyük reklam gösterileriyle maddi birikimi hukuk mertebesine yükseltir. Bu sistemin gerçek suçlularına dikkat çekiyoruz: küreselleşmiş mali oligarşi, demokratik denetimden yoksun çokuluslu şirketlerin lobilerine boyun eğen hükümetler, "özgür ve çarpıtılmamış" rekabet ideologları, yeşil kapitalizm ve serbest ticaret piyasası.

Ekososyalizm bu krizden çıkıp genel insan çıkarını hâkim kılmak için bir alternatiftir: zenginliği gecikmeden paylaşmak, yeni bir ihtiyaç ve geçim ekonomisi bulmak, iklimi, ekosistemi ve biyolojik çeşitliliğini korumak.

2. Kamu Yararı Paradigması. İnsan içinde yaşadığı ekosistemin bir parçasını teşkil eder ve ekosistemdeki bütünlükten ayrı ele alınamaz. İnsan hayatıyla uyumlu olan tek bir biyosfer vardır, buradan hareketle hepimiz buna bağlı olma konusunda benzer özelliklere sahibiz. Bütün farklılıklarımızın yanında hepimizin bu gerçekliğin farkında olması gerekir. Dolayısıyla kamu yararı dediğimiz şey diğer canlıların yaşam haklarıyla bağlantılı olarak bize sorumluluklar yükler, bu sorumluluk da insanın yaşamını mümkün kılan ekosistemi korumaktır. Hem bitkiler hem de hayvanlar gibi canlılarla olan ilişkimizin köklü bir şekilde yeniden düzenlenmesi gerekir. Özgür kolektif müzakere yoluyla değilse bu ilişki nasıl belirlenir? Açıklanan gerçekler üstün gelirse, biri diğerine hükmederse, nasıl özgür olunabilir? Ekolojik paradigma bu nedenle demokrasi, sosyal eşitlik, laiklik ve feminizmi gerektirir. Bunlar, yurttaş tartışmasının oligarşi temelli, dogmatik veya ataerkil güçler tarafından müdahalesi olmadan gerçekleşmesi için gerekli koşullardır.

Son olarak, genel insan çıkarını korumak için izlenecek yolları belirleme tartışmasında, her birimiz kendisi için neyin iyi olduğunu değil, herkes için neyin iyi olduğu fikrini öncelendirmelidir. Bu, insan haklarının evrenselliğini, bir görev olarak yurttaşlığı ve bir gereklilik olarak cumhuriyeti tesis eden fikriyattır. Ekososyalizm dediğimiz bu kapsamlı politik teori, siyasi ekoloji ile evrensel sosyal cumhuriyeti birleştiren gerekçeli bağlantı olup Sosyalist ve somut bir hümanizm ve evrenselcilik temellidir.

3. Hareket Noktası Olarak Feminizm. Kadın özgürlüğünü temel alan feminist mücadele tahakküm ilişkilerini ve patriarkal düzeni reddeder. Kadınlar insanlığın yarısını oluşturur dolayısıyla feminizm toplumun bütünü ilgilendiren bir mücadele pratiğidir. Kadınlar ilk olarak kendi bedenleri hakkındaki kararları kendileri almaktan başlayarak erkeklerle aynı haklara sahip olmalıdır. Kadınların her gün kurbanı ve mağduru oldukları bu cinsel ve cinsiyetçi şiddet, toplumun bütün katmanlarında var olan bir gerçekliktir. Kadınlar, savaşmak zorunda olduğumuz bu yapısal cinsiyetçilikten doğan “omerta” ile yüzleşmek zorunda.

Patriarka, erkek egemenliğini toplumun bütün ilişki ağlarına dayatır. Her ne kadar kadını alçaltılmış bir «doğa» ile ilişkilendiren ve bunu kültüre, topluma ve akılcılığa bağlayan erkeklik ideolojisinin temsiliyle kendini gösterse de patriarkal düzen ekonomik ve sosyal yapılardan beslenir.

Tarihsel olarak, kapitalizmin gelişimi, kadınların işgal ettiği konumların gerilemesine ve onu sağ kolu yapan ataerkilliğin güçlenmesine neden olmuştur. İşgücünün yeniden üretimi için ev içi alanda karşılığı ödenmeyen, görünmezden gelen emek, (gıda ve hijyen ile ilgili tüm işler, çocukların ve yaşlıların bakımı vb. dahil) kadınlara atfedilmiştir. Kadınlar ve erkekler arasındaki ücret eşitsizlikleri, çalışma zamanı ve kariyer eşitsizlikleriyle, bu yeniden üretim görevlerinin eşitsiz paylaşımı (var olan bütün yasalara rağmen) kapitalizmle bağlantılı oldu/ oluyor. Feminist mücadeleler, sadece buna indirgenmeyen sınıf mücadelesinin de bir parçasıdır. Kadınlar ataerkilliği karşılarına alarak, üretim ilişkilerinde, toplumsal ve cinsiyete dayalı iş bölümünde bir devrimi savunuyorlar. Çalışma saatlerinin kısaltılması ve müştereklerin geliştirilmesi gibi talepleri besliyorlar. Son kertede bu mücadeleler eko-sosyalist bir boyut kazanıyor.

Tüm dünyada doğal kaynakların ve çevrenin korunması, toprağın ve yaşamın özelleştirilmesine karşı ekolojik mücadeleler kadınlar tarafından yürütülmektedir. Ayrıca, neoliberalizmin tüm «yeniden üretim» alanına (sosyal korumadan kamu hizmetlerine ve ağlarına erişim dahil doğal kaynaklara kadar) ve potansiyel devrimci odaklara yönelik saldırılarına karşı kadınlar direniş alanlarında başı çekiyorlar.

Kadın mücadelelerinin enternasyonalizmi bu yönüyle temel bir öneme sahiptir: Suriyeli Kürt kadınların Rojava’da ve yine Hindistan, İspanya ve Arjantin’de eşi benzeri görülmemiş deneyimler... Kadınların devrimlerdeki tarihi rolünün güçlü sembolleridir.

Bu nedenle, eko sosyalist bir perspektiften ve yurttaş devrimi stratejisi çerçevesinde feminizm hem bir objektif hem de bir başlangıç noktasıdır.

4. Yaşanılabilir Bir Dünya ile Yeni Bir İlişkilendirme. Covid salgını, türlerin çevrelerini inşa ettiğini ve ortamların türleri nasıl değiştirdiğini gösteren önemli bir örnekti. Dolayısıyla bugün “doğal” ve “sosyal” katmanlar birbirinden ayrı değer sistemleri olarak ele alınamaz. Biyoçeşitliliği yok sayan ve onu tahrip eden bir toplumsal inşa, sağlık sistemlerini ve toplumsal organizasyonu bozan yeni bir virüsle sonuçlanır. Zira çevre ve toplum eş zamanlı bir varoluş temeline sahiptirler.

«Yaşam dokusu» kavramı, kapitalizmin uyguladığı yıkıcılığın ideolojik temelini oluşturan, toplumdan ayrılmış sabit bir doğa anlatısından kopmayı mümkün kılar.

Bu, insan dışı dünyayı çok düşük bir maliyetle fütursuzca yararlanılabilecek bir maddi kaynak haline getirir. Hayvan istismarı ve aşırı sömürü, canlı organizmaların patent verilebilirliği ve yerli halkların bilgisi onların metalaşmasına hizmet ediyor. «Mükafat» denilen kavram biyolojik çeşitliliği finan-

sal araç haline getirmeye hizmet eder. Tarımdaki teknik seçimler, sanayide olanların bir kopyasından ibarettir. Zira ilişkilerin merkeziliği bilimde de ortaya çıkmıştır. Ekosistem kavramı, insan türünü canlıların dokusuna yerleştirir; bilimsel ekoloji ve çevre tarihi, evrim ve çevresel faktörler arasında değişen tarihsel doğaları gösterir; etoloji (davranış bilimleri), çok daha yaygın olarak paylaşılan yetenekler ve davranışların tek sahibi olan insanlığın tanımını sorgulamaktadır; insana özgü mikrobiyota, herkesi simbiyoz sayesinde yaşayan dünyalar içeren bir dünya yapar. Hayvan haklarına ilişkin farkındalık, son yıllarda güçlü bir şekilde arttı ve kapitalizmin kurduğu tüm tahakküm biçimleri arasındaki eklemleme konusunda bir bilinçlenmeye de izin verdi.

Kapitalizm, yaşam dokusunun mevcut bozulmuş halini üretti ve dünyayı kapitalosene getirdi. Ekosozyalizm, insanlık ve yaşamın dokusu arasındaki ilişkilerin kökten ve farklı bir şekilde yeniden yapılandırılmasını hedefler, biyoçeşitliliğe yabancılaştırıcı ve değiş-tokuş edilebilir bir piyasa malı gibi bir perspektifle yaklaşmaz. Onun korunmasına özen gösterir, hayvan haklarına alan açar, «bir arada yaşamak» temelinde yaklaşır.

5. Sol Siyasetin Yeni Bir Sentezi. Ekosozyalizm, üretim çılgınlığı fikrinden azade bir sosyalizmin ve antikapitalist bir ekolojinin sentezinden meydana gelen bir siyasi projedir. Böylece, solun ana akımlarının yeni bir siyasi paradigmanda birleşmesine olanak sağlar. Kapitalizme alternatif bir toplum vizyonu için bu projeye ihtiyacımız var. Çevrenin tahribatının, canlıların aşırı sömürülmesinin ve insanın kendi başına sömürülmesinin ortadan kalkacağı bir kurtuluş ve ilerleme toplumu mücadelesinde ufuk çizgisi çiziyor. Eko sosyalist projemiz, insan ihtiyaçlarını ve gezegenin sınırlarını hesaba katıyor. Üretimin toplumsal faydasını, canlılarla olan ilişkimizin anlamını, tüketim biçimlerimizi, gerçek ihtiyaçlarımızı, ürünlerimizin amacını ve onları üretme biçimimizi yeniden düşünür.

6. Sosyalizm ve Toplumsallıkta Yenile(n)me.

Sosyalizm her zaman insanın özgürleşmesini hedeflemiştir. Zenginliğin paylaşımını, kamu hizmetlerinin herkese sunulmasını, gücün demokratikleşmesini ve her kadının ve her erkeğin küresel eğitimini içerir. Bu program hala bizim ve burada söz konusu olan ekolojik bir toplumsallık ve üretim, değişim ve kaynak tahsisinin başlıca kaldıraçları hakkında yeniden düşündürmektedir.

Artık özgürleşmenin sonsuz büyümeyle elde edilemeyeceğini biliyoruz: insan yaşamını mümkün kılan ekosistem bu sonsuz büyümeye zaten izin vermiyor, öte yandan sonsuz büyüme dogması da üretimci paradigmanın ve tüketici yabancılaşmanın aracıdır. Bu gözlem, kapitalist sistemden, onun üretim ve mülkiyet ilişkisinden ve onun GSYİH büyüme dogmasından kopan yeni bir ilerleme modeli tanımlamayı gerekli kılıyor. Sadece üretim ve değişim sistemi değil, aynı zamanda üretim ve tüketim kalıplarının içeriği de yeniden düşünülmelidir. Dolayısıyla bu yaklaşım, tüm sosyal ve politik organizasyonu içerir. Bizi, canlıların yaşam dokularıyla etkileşimlerinde görüldüğü gibi, insanın ilerlemesinin gerçekte ne olduğu konusunda farklı bir şekilde düşünmeye zorlar. Bu koşullar altında, insanlığın geleceği için özgürleştirici stratejinin yeni bir beyanını öneriyoruz. Bu yeni bilinç ve onun eylem programı; sınıf mücadelesinde savaşmak zorunda kalacak olan eko sosyalizmdir. Yöntemleri somut radikalizm, ekolojik planlama ve yurttaş devrimidir.

II - İDEOLOJİK ÇIKMAZLARI AÇMAK

II. İDEOLOJİK ÇIKMAZLARI AÇMAK

7. Yeşil Kapitalizm Yalanı ve Çevrecilik Fikrinin Riskleri. Ekolojimiz sosyaldır, solun tarihsel mücadelesine uzanır. Liberalizmle uyumlu olduğunu telkin eden ekolojik vizyonun/aldatmaların temsiliyetini reddediyoruz. Sürdürülebilir kalkınma veya yeşil büyüme kisvesi altında, maksimum kâr arayışının boğazına yeni bir alan sunan, emperyalist dinamiği ve «kısa vadeciliği» besleyen «yeşil kapitalizmi» kabul etmiyoruz. Zenginlerin karbon ayak izi çok yüksekken, sanki herkes eşit fiyat ödüyormuş gibi ekolojik krizde de herkes eşit ağırlıktaymış gibi doğrudan bireyleri suçlu gösteren bir ekolojik söylemi reddediyoruz. “Dünyanın sonu” ve “ayın sonu” gibi söylemlere karşı çıkan diskuru da reddediyoruz. Aksine, eşitsiz ve çağdaş kapitalizmin birleşik gelişimi çerçevesinde, dizginsiz üretkenlik hırsının, kapitalist sömürü, üretim ve tüketim tarzlarına başlıca sorumluluğunun altını çizme ve onu gözler önüne serme sorumluluğudur. Sosyal vizyondan ve dolayısıyla çevresel verimlilikten yoksun, küreselleşen ekonomiye ciddi eleştiriler yapmadan, işçi sınıfından kopuk bir oturma odası ekolojisini reddediyoruz. Ekolojimiz, ekonomik sistem eleştirisi ve sosyal mücadelelerle sistematik olarak bağlantı kurarak, tüm vatandaşları dahil ederek çevre sorunlarına hitap eder, çünkü kâr mantığı, insanların köleleştirilmesine ve «doğal kaynakların» avlanmasına dayanır. Biri olmadan diğerini bitirmek imkânsız. Ekolojimiz popüler bir ekolojidir: kolektif yurttaş eylemi ile birlikte, onlar için ve onlar aracılığıyla yapılacaktır. Demokrasi olmadan popüler ekoloji, sosyal eşitlik olmadan da demokrasi olmaz.

8. Sosyal-Demokrat İflas. Servetin yeniden dağıtımının GSYİH büyümesini canlandırmak ve genel malzeme tüketimini artırmakla başlamasını isteyen sosyal demokratik doktrini çürütmüştük. Bu doktrin finans kapitalin gücünü sürdürmek istedi ve servet dağılımının «büyümenin meyvelerinden» düzenlendiğini varsaydı. Uzun süredir içinde bir çelişkiler barındıran bu sistem ne biriktirilmiş ne de verildiği için sahip olunmuş sermayeyi sorunsallaştırmadı. Servetin var olduğunu ve onu yeniden dağıtmak için beklemeye gerek olmadığını biliyoruz. Söz konusu olan, bu servetin sermayenin yağmalanması yoluyla ele geçirilmesidir. Öte yandan bu doktrin, insanlık ve herhangi bir uygarlık fikri için intihar anlamına gelen sınırsız büyüme modeline dayanmaktadır. GSYİH, mal ve hizmetlerin tüm üretim ve tüketimini yansıtan, üretim ve tüketimin niteliksel yönlerini, toplumda iyi yaşamayı es geçen bir göstergeden başka bir şey değildir.

Sosyal demokrasi fikri iflas etti; kendi iflas etmekle kalmayıp aynı zamanda kapitalizm mantığına bütünüyle hapsolüp, kapitalist sisteme alternatif üretme imkânlarının önüne engeller koyarak bu yolu tıkadı.

9. Kültürel ve İdeolojik Mücadelenin Gerekliliği. Ekososyalist proje, devlet okulları, kitlesel eğitim, sanat ve kültürün yeniden sahiplenilmesi ve kültürel üretim ve kitlesel bilginin artırılması gibi pratiklerden hareketle ideolojik ve kültürel bir mücadeleye öncülük ediyor.

Projemiz hayal gücünü pazar alanından özgürleşmiş bir biçimde kolonyal epistemenin kalıplarından kurtarmayı amaçlar. Düşünme, hareket etme ve harekete geçme yeteneğine inanıyoruz. Sanat, bilim ve düşünceyle hemhal olmak, aydınlanmış, talep kâr, yaratıcı ve açık bir vatandaş olmayı mümkün kılacaktır. Bunun için sanat ve kültür alanında kısıtlayıcı şartların hâkim olduğu piyasanın eline geçilmesinden korumayı amaçlayan «kültürel istisna» ilkesini savunuyoruz.

Bizler toplumu gereksiz ürünleri üretmeye ve tüketmeye arzulamaya iten, dünyanın öbür ucunda insan onuruna aykırı şartlar altında çevreyi yok sayarak üretimi paradigmayı telkin eden sözüm ona uzmanların görüşlerinin ortaya çıkardığı tüketici bireyin yaratılmasını kabul etmiyoruz. Üretim çılgınlığının silahları olan, kredi kuruluşları tarafından aktarılan, bizi koşullandıran ve bizi kalıcı satın alma ve israf emrine tabi tutan, bedenleri ve cinsiyetleri metalaştıran, moda ve medyanın reklamcılığa karşı mücadele ediyoruz.

Bu ideolojik kavga aynı zamanda bir söz dağarcığı kavgasıdır. Çelişkilerden ibaret bu yeni liberal dil emeğin hakkını «malîyet», düzen güçlerini «barış güçleri», video gözetimini «video koruması» olarak adlandıran ve hatta nükleer enerjileri «temiz ve karbondan arındırılmış» olarak tanıtan bu egemen dili reddediyoruz. Kitlesel eğitim, güçlü kamu politikalarına dayanıyorsa, sadece halkın eğitimi değildir, bilgi ve uygulamaların toplumsallaştırılması yoluyla karşılıklı ortak eğitimi de temsil eder. Dahası, bu yaklaşım neoliberal anlatıdan kopmak için çizmemiz ve paylaşmamız gereken yepyeni bir perspektif. Taşdığımız alternatif kelimelere, resimlere ve hikayelere ek olarak, bu istek kültürel alanlardaki kişilerle de güçlü bir etkileşim gerektirir.

EKO- SOS YAŞ LİZM

III - GÜNCEL / ÇAĞDAŞ MESELELERİ ÖNCELEMEK

III. GÜNCEL /ÇAĞDAŞ MESELELERİ ÖNCELEMEK

10. Su : Yaşam ve Kamu Yararının Temel Maddesi. Su, dünyadaki tüm yaşamın kaynağıdır. Canlılar için şarttır. Bununla birlikte, bu yaşam kaynağına erişim, içme suyuna erişim ve tüketimi açısından eşitsizdir. Kullanılabilir tek su olan tatlı su, nüfus arttıkça ve dolayısıyla su talebi arttıkça azalmaktadır. Böylece su kaynakları arttırılmadığından kullanılabilir su miktarı da gün geçtikçe azalmaktadır.

Riskli su alanları (yetersiz su kalitesi ve miktarı) artmakta ve bu olgu, insani gelişme ve ekosistemlerin korunması için suyun gerekliliğine rağmen iklim değişikliği ile yaygınlaşacaktır. Şu anda suyun kalitesi düşüyor, borularımız sızdırıyor, bu yaşam-sal bir mülkün israfına yol açıyor ve artan kentleşme toprak ve su yalıtımına neden oluyor.

Özellikle çokuluslu şirketlerin, suyu özelleştirilmiş ve kazançlı bir mal yapmak isteyen hissedarlarının açgözlülüğünü durdurmak için harekete geçmek zorunlu hale geliyor.

Su, merkezi bir değere sahip bir politik meseledir. Kamu mülkleri (göller ve barajlar) ve kullanım hakkına (intifa hakkı) uygun olarak kolektif yönetim yoluyla suyu sürdürülebilir bir şekilde yönetmek için harekete geçmek elzemdir. Devlet temsilcileri, seçilmiş yetkililer, işçiler ve kullanıcı vatandaş tarafından idare edilen bu kolektif yönetim, yerel topluluklar da dahil olmak üzere farklı düzeylerde bir yönetim gerektirir. Her bir kişi için gerekli miktarlarda ücretsiz su tedariki garanti edilmelidir. Ondaki hiçbir tür yoksun bırakılmamalıdır. Farklı bir kullanım modeli öğrenmek de bizim sorumluluğumuzdur ve israflara yönelik yaptırımlar tedavüle konulmalıdır. Bu ücretsiz erişimin sonuçları ulusal eşitlemeye tabi olacaktır.

Daha ileriye gitmek için, yeşil kuralın tesis edilmesi ve suyun ortak bir mal olarak korunmasıyla birlikte Cumhuriyetimizin ekolojist olması gerekir. Dünya, bugüne kadar, güneş sisteminde yaşamı barındıran tek gezegendir, bizler dünyayı herkes için yaşanmaz hale getirme riskine sebebiyet verecek her türlü metalaştırmayı reddediyoruz.

11. Dijital bir Dünya'da Demokratik ve Ekolojik Tavır. 34 milyardan fazla bilgisayar ekipmanı ve 4 milyardan fazla kullanıcıyla dijital teknoloji, üretme, tüketme, karar verme şeklimizi, zaman ve mesafeyle ilişkimizi derinden dönüştürüyor. Aynı zamanda insanların birbirleriyle etkileşim biçimlerini de dönüştürüyor.

Bununla ilgili çoğu karar artık herhangi bir demokratik alanın dışında alınıyor ve hegemonik endüstriyel aktörler tarafından ele geçiriliyor olsa da dijital teknoloji artık «gözetleme kapitalizmi» olarak nitelendiriliyor. Dijital endüstrideki ana aktörler, özellikle GAFAM (Google, Amazon, Facebook, Apple, Microsoft), kişisel verilerin depolanmasına ve kullanımların tahminine dayalı hizmetler oluşturarak başarılı oluyorlar. Bu aktörler bugünün ifade özgürlüğünün otokrat sansürçülerini oluşturuyorlar.

Bu verilerin toplanması ve kullanılmasıyla ilgili birçok skandal var. Snowden ve Cambridge Analytica vakaları, bu gözetleme kapitalizminin gerçek bir demokratik tehdit oluşturduğunu göstermiştir.

Dijital teknoloji aynı zamanda sera gazlarının (GHG) % 4 oranında yılda % 10'luk büyüme ile (sivil havacılıktan daha fazla bir oran) çevresel bir tehdittir. Bunun sosyal yansımaları var: Çin'de çocuk işçiliğinin artması, emeğin uberleşmesi, tıklama (internet işçileri) çalışanların sömürülmesi. Dijital teknoloji, elektriğin baskınlığının iş alanlarını kontrol altına alması ile 14 milyon Fransız'ı temel bilgisayar becerilerinin ek-

sikliği ve interneti kullanamama gibi sebeplerle iş alanından dışlamaktadır. Yapay zekaların ve bunları dağıtan çokuluslu şirketlerin kontrol gücü, bireylerin çoğu kez kendi bilgileri olmadan sağladığı ölçülemez kişisel veri yığınları temelinde büyüyor. Dijital teknolojinin gelişimi, kapitalizmin dayandığı dizginsiz üreticilik mantığının bir parçasıdır. Bu durum çalışma koşulları (tele-çalışanlar gibi) sosyal izolasyon benzeri psikolojik etkiler sorunsalını ortaya çıkarır.

«Müşterekler» kavramı ve algoritmaların şeffaflığı etrafındaki verilerin kamusal kontrolü, günümüzün en önemli demokratik sorunlarıdır. Dijital teknolojinin yayılması, ülkeler arasında ve toplumlarımız içinde egemenlik ve sömürü ilişkileri yaratır.

Alternatif olarak Ekososyalizm, yabancılaşma değil, demokratik yönelim seçimleri, dijital özgürleşme vektörleri sunar. Bireysel ve toplu özgürlükleri ve egemenliği garanti eder. Ekososyalizm, dijital bölünmeler (dijital ve dijital olmayan kamu hizmetleri) karşısında devletin rolünü yeniden gözden geçiriyor. Ekososyalizm, özgür ve açık, merkezi olmayan, sosyal ve çevresel olarak sürdürülebilir modellerin oluşturulmasını savunur ve teşvik eder.

12. Finans Sektörünün İktidarı ve Borç Silahı.

Kırk yıldır, küresel düzeyde sermaye hareketlerinin liberalleşmesi ve hızlanması olarak anlaşılan ekonominin finansallaşması, refahın gayri meşru el konulmasında hissedarların gücünü pekiştirdi. Her zamankinden daha yüksek finansal getirilere yönelik yağmacı talep, şirketlerin işlerini yürütürken temel aldıkları bir amaç oldu. İşten çıkarmaların, yer değiştirmelerin ve çevresel zararların izlediği küreselleşme, bu kâr makinesinin hayatta kalmasını sağlamak için yeterli değildir. 2008 krizinden bu yana, merkez bankalarının para yaratması, büyük borçluluk, spekülasyon ve piyasaların şeffaf olmaması büyük bir mali balon yarattı. Pandemi süreci ise bu evrimi daha da şiddetlendirdi. Finansal kapitalizm, gerçek üretim

gerçekliğiyle tüm ilişkisini kaybetti. Kapitalizmin finansallaşması, uzun birikim döngülerinin sona ermesinin karakteristik bir özelliğidir. Kapitalizmin çelişkilerinin şiddetlenmesi, onu devirmemiz için bize olanaklar sağlar.

Dünya nüfusunun çoğunluğu düzenli içme suyu sıkıntısı yaşayacak ve borsa kapitalizmi zaten suyu finansal ürüne dönüştürmek istiyor.

Finansmanı hizaya getirmek ve ekonominin ve müştereklerin finansallaşma mantığından kopmak zorunludur.

Sermaye hareketlerinin kontrolü ve işlemlerin vergilendirilmesi esastır.

Şirketlerin yönetimi, mali gelirleri vergilendirerek, hisse senedi opsiyonlarını kaldırarak ve vergi cennetleriyle acımasızca mücadele ederek tanımlanmalı ve finans mantığından kurtarılmalıdır.

Avrupa anlaşmaları, Avrupa Merkez Bankası'nın (ECB) kamu borcunu satın almasını ve hatta garanti altına almasını yasaklamaktadır. Akıl dışı bir mantıkla, bugün devletlere kredi verenler özel bankalardır.

Bu kamu borcu, oligarşinin söylemek istediği kadar büyük değil! Borç, egemen sınıflar tarafından insanları suçlu hissettirmek ve kamu harcamalarını azaltmak için kullanılan ideolojik bir silahtır; bu, oligarşinin ve kolektif fetihlerin yükleriyle ve halkın yeniden sosyal paylaşımıyla eş anlamlıdır. Özel bankalar genel çıkarları olan hizmetleri ele geçirdiler: Mevduat, tasarruf ve para yaratma gücü. Bununla karşılaştığında, borçlanma senetlerinin kalıcı borca dönüştürülmesi, borcun paraya çevrilmesi, merkez bankasındaki kredili mevduat kredisi veya krizin vurguncularına katkıda bulunacak bir vergi reformu gibi alternatif finansman yolları mevcuttur.

IV. YENİ BİR POLİTİK EKONOMİNİN İNŞASI: EKOSİSTEM VE İNSANLIĞA KARŞI SORUMLULUK

IV. YENİ BİR POLİTİK EKONOMİNİN İNŞASI: EKOSİSTEM VE İNSANLIĞA KARŞI SORUMLULUK

13. Ekonomiye İhtiyaçların Servisine Sunmak.

Ekosozyalizm liberallerin savunduğu «tedarik politikasına» karşı üretim sistemlerini ve ekonomiye toplum ihtiyaçlarının servisine koymayı amaçlar. Reklam harcamaları ile pazar için her şeyi ve her şeyi her koşulda üretmekten ibaret olan üretimcilik mantığını reddediyoruz. Sistemin, bu amaçla, karını arttırmak için, bize parçalanmaya programlanmış ürünleri ve daha hızlı bir şekilde modası geçmiş ürünleri sattığını nasıl göremeyiz? Medeniyetimizin artan israfına artık nasıl dayanabiliriz? Nüfusun sağlığına ve çevresine zarar verecek şekilde Güney ülkelerine birçok ürünün ihraç edilmesi gerçeğine gözlerimizi nasıl kapatabiliriz? Bunun yerine kolektif kararlarımıza, siyasi mücadeleler ve kararlar yoluyla, üretim ve tüketim koşulları üzerinde kontrolü yeniden kazanma iradesi rehberlik etmelidir. Bu seçimler, kaynakların kullanımında gerekli özeni dikkate alırken, «otantik» ihtiyaçları, bunların sosyal faydalarını, kullanım değerlerini ve gerçek ihtiyaçları karşılamak için uygulanacak araçları tanımlayan kolektif bir müzakere tarafından yönlendirilecektir. Ekolojik planlamanın anlamı budur. İhtiyaçlardan, küresel ekosistemi koruma görevinden ve herkesin sağlıklı bir çevrede yaşama hakkından yola çıkarak üretim çılgınlığı mantığını tersine çevirir ve üretim sistemini bu zorunluluklara uygun hale getirir.

14. Geleneksel Düşünce Kalıplarından Kopuş.

Ekosozyalizm, belirli çıkarların hakimiyetine ve üretim araçlarının özel mülkiyetine meydan okur ve bunların işle ilişki-

sini sorgular. Bizler, üretim araçlarının sosyal olarak tahsis edilmesini ve sosyal ve dayanışma ekonomisinin alternatif önerilerini özyönetim ve kooperatifler açısından savunuyoruz. Sosyal kazanımlara, sosyal koruma sistemlerine, iş hukukuna, platformlar aracılığıyla yeni sömürü ve güvencesizlik biçimlerine ve otomatik girişimci statüsünün kullanımına yönelik sürekli saldırılara karşı çıkıyoruz. Sosyal hakların ve sosyalleşme biçimlerinin genişletilmesini ve herkes için olmasını savunuyoruz. Özellikle bankacılık ve kredi hizmetlerinde genel menfaati garanti altına almak için mali egemenliği ve kamulaştırmayı bir kamu politikası aracı olarak savunuyoruz. İnsani gelişme endeksi, küreselleşme ve sosyal- ekolojik korumacılık, koşulsuz özerklik bahşi, sosyalleştirilmiş maaş ve izin verilen maksimum gelir gibi meseleleri yine bu kalıpların dışında düşünmek ve sistemi destekleme tuzağından kaçınmak için kayda değer bir yerden ele alıyoruz. Ayrıca, çalışma saatlerini önemli ölçüde azaltılması konusu üzerinde önemle durmamız gerekiyor: «herkes için, daha iyi çalışmak için daha az çalışmak», dolayısıyla işin amaçlarını sorgularken tam istihdamı da göz önünde bulunduruyoruz. İhtiyacımız olanı üretmek için gereken zamandan daha fazla çalışmamız gerekmiyor. Böylelikle serbest bırakılan zamanı, yararlı bir şekilde bugün «verimsiz» olarak kabul edilen ve yine de iyi yaşam için çok önemli sayılan faaliyetlere ayrılabiliriz. Ekosozyalizm, kullanım değerini piyasa değerinden daha çok tercih eder ve canlıların metalaşmasını, canlıların «ekosistem hizmetlerine» indirgenmesini ve ekosistemlere verilen zararın «tazminini» reddeder.

15. Başka Türü Üretmek. Üretim sistemimizin derinlemesine incelemesi, «4 R»¹ dediğimiz şeye dayanmaktadır: Faaliyetin yeniden konumlandırılması, ekolojik yeniden sanayileştirme, endüstriyel tesislerin yeniden dönüştürülmesi ve emeğin yeniden dağıtılması. Günümüz üretim sisteminde karşılanmayan pek çok ihtiyaç var. Bu ihtiyaçların içerisinde ön plana çıkan alanlardan yeniden yerleştirilmiş bir en-

1. 1) Relocalisation de l'activité, 2) Réindustrialisation écologique, 3) Reconversion de l'outil industriel ve, 4) Redistribution du travail.

düstride, kişisel hizmetlerde, tarımsal ekolojide ve gıda ege-
menliği ve herkesin sağlığı için köylü tarımında, tükenbilir
kaynaklara bağımlılığımızı azaltmayı amaçlayan araştırma
ve «yeşil» sektörlerde (eko-inşaat, enerji verimliliği, termal
yenileme, yenilenebilir enerjiler ...) yanı sıra «sıfır atık» hede-
fine yönelik vazgeçilmez onarım, yeniden kullanım ve geri
dönüşüm devreleri büyük öneme haiz alanlardır.

İstihdam argümanı çoğu zaman çevre koruma zorunlu-
luğuna karşı ileri sürülen bir argümandır. Bu bir saçmalık:
Bugün, “bırakınız yapsınlar” liberalizminin ekonomik ve sosyal
maliyetini görebiliriz; burada düşük teknolojiye dayanan yer
değiştirme ve ekolojik geçiş, aksine birçok yerel ve kalıcı işin
korunmasına, dönüştürülmesine veya yaratılmasına izin verir.
Çalışma zamanı/süresi tüm ülkelerde çok çeşitli niteliklere ve
meşguliyete göre belirlenmelidir.

Üretken ve endüstriyel aygıtlarımızın yaşam alanlarımıza
olabildiğince yakın bir yere taşınmasını sağlamak için bir
stratejiye- ekolojik ve sosyal planlama- ve bir araca- sosyal ve
dayanışmaya dayalı korumacılığa ihtiyacımız var.

16. Yeşil Kuralı Politik Bir Pusula Bellemek.

Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu, Avrupa Komisyonu
ve Avrupa Merkez Bankası tarafından dayatılan kemer sık-
ma ve «yapısal uyum» politikalarının 'Altın Kural'ının yerine,
'Yeşil Kural'ı ekonomiyi yönlendirme anlamında esas alıyo-
ruz. Bu esas ekolojik borcu ortadan kaldırarak insanlığa ve
canlı dokuya olan sorumluluğumuzu yerine getirmeyi hede-
fler. Belirli malzeme tüketiminde gerekli azalmayı ve belirli
faaliyetlerin gerekli yeniden başlatılmasını, üretilen ekolojik
ayak izinin sistematik olarak dikkate alınmasıyla birleştirir.
Sera gazı emisyonları, ekosistem kirliliği, yenilenemeyen
kaynakların tüketimi, çevrenin tahrip edilmesi ve biyolo-
jik çeşitliliğin kaybı açısından halihazırda meydana gelen
hasara ek olarak, «küresel aşma gününü» geciktirmek için

kamu politikalarını değerlendirme aracı olarak benimsiyo-
ruz. Bu, dünya çapında yenilenebilir kaynakların hacmini
gezegenin yeniden üretebildiğine eşit olarak aldığımız ve
atıkları ürettiğimizde sindirebileceğimiz tarih. Hedefimiz
bu tarihi 31 Aralık'a geri çekmek, yani ekolojik ayak izimizi
etkisiz hale getirmek. Bu, sera gazı emisyonlarının büyük öl-
çüde azaltılması ve kimsenin nasıl yönetileceğini bilmediği
radyoaktif atık üreten ve biyosfer için olduğu kadar insanlar
için de kabul edilemez riskler içeren nükleer enerjinin ke-
silmesi, ortamların yapaylaşmasının durması ve toprakların
sterilizasyonu anlamına gelir.

17. Çatallaşmayı Göz Önünde Bulundurmak ve Örgütlemek.

Çevre krizi, kapitalizmin «ölümcül sınırsızlığından» kaynaklanıyor: Sınırsız büyüme, rekabet ve insanları ve doğayı metalara dönüştüren kar maksimizasyonu. Atmosferde hâlihazırdaki rekor karbondioksit konsantrasyonu göz önüne alındığında, çatallanma ve geçiş zorunlu olduğu kadar kaçınılmazdır.

Gezegeni «karbondan arındırmak», fosil kaynakları yenilenebilir kaynaklarla (RE) değiştirerek ve önümüzdeki otuz yılda (2050) yaklaşık %25 enerji tasarrufu sağlayarak «ölümcül sonsuza» son vermek anlamına gelir.

Ekososyalist bir sisteme geçiş sadece teknik bir çözüm değil, toplumda küresel ısınmayı ve sera gazlarının (GHG'ler) neden olduğu ekosistemleri sona erdirmeyi de amaçlayan bir çalışma ekonomisine doğru bir değişimdir.

Çatallaşma kapitalizmle, diğer bir anlamıyla kolektif üretim araçlarını kontrol eden mekanizmadan kopuşu gerektirir. Bu kırılma, siyasi, ekonomik ve sosyal düzeylerde bir dizi önemli ve ilerici dönüşüm sürecini yeni kurumların yaratılmasıyla birleştirmek zorunda kalacak geçişi mümkün kılacaktır. Bunu başarmak için, dönüşüm güçlerinin hegemonik hale gelmesi,

düşünme yeteneğine sahip olması ve Ekososyalist dönüşüme kadar değişimi yönlendirmesi gerekir.

Çatallanma üç «emtiaya» (demarchandisation) odaklanacak: çalışma (ILO Şartının 1. Maddesi), doğa ve para piyasanın dışına yerleştirilecek, Müşterekler haline gelecek ve böylece tesis edilecektir.

Demokratik planlama, yani piyasalara alternatif bir kurumlar sistemi, mevcut kaynakların dağıtımını belirleyecek ve ihtiyaç ekonomisine dayanacaktır. Aynı zamanda çok katmanlı, yerel, bölgesel ve ulusal olacaktır. Daha sonra bu süreç %100 yenilenebilir enerjiye ve sanayi ile tarımın yeniden dönüştürülmesi ile devam edecektir.

Gıda egemenliği ve kendi kendine yeterlilik bir gerekliliktir, ancak ekosistemlerin dengesine saygı gösterilerek düşünülebilir. Bu, üreticilerin özgür birliği ve kısa devrelerin teşviki temelinde, topraklara ve biyolojik çeşitliliğe saygılı, köylü tarımına geçmek için üretimci mantığa dayanan tarım sisteminden uzaklaşmayı gerektirir. Gıda endüstrisindeki ve kimyasal maddelerdeki çok uluslu şirketler karşısında, toprak, onu çalıştıranlara ait olmalıdır.

Yurttaş devrimi, ortak malları ilgilendiren şeyleri, yani su, toprak, deniz, hava kalitesi, eğitim, kültür, sağlık ihtiyaçlarını kamulaştırmalıdır.

Bankalar, ticaret, ulaşım ve toplu dağıtım araçları da ortak mülkiyetin bir parçası olmak zorundadır. Bu nedenle, ekolojik çatallanmayı planlamak için yeni araçlara sahip olmak kamunun hakkıdır, çünkü bunu yapacak olan piyasa değildir !

V - EKO SOSYALİST DEVİRİMİN İNŞASI

V. EKO SOSYALİST DEVRİMİN İNŞASI

18. Mücadeleleri Müsterekleştirmek. Medeniyet kırılması hedefimiz, siyasi eylemin güçlü olmasını gerektirir. Bu bir araya gelme ve harekete geçme meselesidir, ikna olmuş olanlar arasında haklı olmakla tatmin olmamak, ya da daha kötüsü, kendimizi birbirimize düşürmekle yetinmemek: Alternatif sosyal ve çevresel projelerin taşıyıcıları olan işçilerin, sistemden dışlananların ve direnenlerin yanındayız. Yeniden dönüşüm, ekolojik ve sosyal geçiş onlarsız gerçekleşmeyecek ve hatta onlara karşı olmayacak. Bu dönüşüm, yurttaşların devrimini zafere ulaştırabilecek bir dalga etkisi, halk katılımı dinamiği yaratmak için zafer elde etmek için önemlidir.

Toplumun bu radikal çatallanmada mücadele etmemiz gerekenler, kesinlikle, ekolojik geçişi uygulamak için teknik bilgileri ve nitelikleri nedeniyle çoğu zaman en iyi konumda olan araştırmacılar, sanayi işçileri veya çiftçiler değildir. Düşmanlarımız, üretimi ve tüketimi genel çıkarlara değil özel çıkarlarına göre yönlendiren bankalar, çokuluslu şirketler ve hissedarlardır.

Sarı Yeleklilerin yanındayız, bizler de «dünya sonu, ay sonu, aynı kavga» diyoruz. Ekososyalist kopuş, ancak nedenleri insanları sömüren ve gezegeni tüketen aynı sistemde bulunan sosyal adaletsizliğe ve mekânsal küme düşmeye karşı duran herkesle olabilir.

Aynı şekilde, iklim için gösteriler ve grevler, empoze edilen büyük yararsız projelere karşı mücadeleler, sivil itaatsizlik kullandığını iddia eden hareketlerin girişimleri, Amazon ablukaları, üretkenlik mantığına yönelik artan bir meydan okumayı kanıtlıyor.

Aynı zamanda düşünme amacıyla zamanın ve fikriyatın yeniden tahsis edilmesine olanak veren egemenliğin ve yeni hakların elde edilmesinin siyasi bir mücadele aracıdır.

Geniş feminist hareket #MeToo, eşitlik için mücadeleyi genişleten ırkçılık karşıtı mücadelelerle, kadınların bedenleri üzerindeki şiddet ve ataerkillik yıkımı yeniden gündeme getirdi. Aynı şekilde, bizler de cinsel yönelimin tanınmasını, üreme ve evlat edinmeye eşit erişimi pazar merkeze almayan bir fikri temele taşıyoruz.

Kapitalizm gezegende ve işçiler üzerinde uyguladığı kan emici politikalardan kopuş, tüm diğer egemenlik ve sömürü biçimlerine karşı ayaklanmalarla ortak bir mücadeleyi gerektirir. Ekososyalizm, engellilik kriterlerine dayalı eşitsizliklere, ten renginden, dininden veya kökeninden kaynaklı tüm dışlama biçimlerine karşıdır. Zira bizim düşüncemize göre önemli olan ırklar değildir, ekososyalizm’de ırksal ve kültürel farklılıklar, onu zengin kılan tek bir insan türünün sonucudur.

19. Komün Geleneğinden Devlet Pratiğine Halkın Sözü. Egemenliği halka devretmek. Yola çıkış noktamız budur. Halkın katılımı her kampanyada gördüğümüz seçim okullarına ya da naylon “katılımcı demokrasiye” indirgenemez. Yeni fikirlerin ve yeni sonuçların ortaya çıkmasına izin vererek, vatandaşların düşünmesi için politik zamanın yeniden tahsis edilmesi gereklidir. Ayrıca bu, çekimserlikle de mücadelede bir faktördür.

Söz konusu proje, tüm yurttaşların seçilmiş yetkililerle sürekli temas halinde, bilinçli bir fikir oluşturma ve kararlara katılma fırsatına sahip olduğu, gerçek anlamda müzakereci bir alan inşa etmek için tüm siyasi sistemi elden geçirmeye dayanır.

Yurttaşların bağımsız medyaya, popüler eğitim uygulamalarına, eğitim sistemine ihtiyacı var. Aynı zamanda, kurumsal araçlar, popüler inisiyatif, ifade ve kontrole (halk girişimi referandumu, seçilmiş görevlilerin geri alına bilirliliği, yetki kavramının açıklığa kavuşturulması, şeffaflık, meclislere erişim) izin vermelidir. Bu talepler Sarı Yelekliler hareketinde de mevcuttu.

Bu tutarlılıkta Altıncı Cumhuriyet, Kurucu Meclis için bir zorunluluktur. Siyasi projemiz, cumhuriyetin farklı bölgeleri arasında rekabete ve rekabete karşı yeniden dağıtım, iş birliği ve dayanışmayı gerektiriyor. Belediyecilik ve komünalizm dünya düzeyinde, özellikle Chiapas, Rojava, Venezuela, Hindistan ve İspanya'daki deneylerle kanıtlanmıştır. Bu nedenle, Cumhuriyetin tarihi devrimci üssü olarak komün fikrine bağlılığımızı yeniden teyit ediyoruz.

Demokrasiye el koyan ve halkın karar alma ve düzenini yoğunlaştıran komün üstü örgütler (komünler arası, büyükşehir alanları) kaldırılmalıdır. Özgürce kararlaştırılan, karşılıklılık temeline dayanan, özgür belediyeler ilkesi hedefimizdir.

Yerel düzey, demokrasinin inşasında çok önemlidir, ancak kemer sıkma politikalarıyla boğulmaktadır. «Bölgelerin çekiciliği» kisvesi altında, ademi merkezizliğin son aşamaları, yerel yönetimlerin birbirleriyle rekabet etmesine hizmet ediyor. Bu da ulusal yasama çerçevesinden kurtulmak isteyen yerel baronları yeniden yaratmaya sebebiyet veriyor.

Ekosozyalizm, cumhuriyetçi projeye ve onun özgürlük, eşitlik ve kardeşlik ilkelerine dayanır. Kamu yararı mücadelesi, farklı siyasi düzeylerde bir karar verme ilkesi olarak halk egemenliğini içerir. Halkın iktidarı ele geçirmesini ve aşağıdan yukarıya ortak malları geri almasını istiyoruz.

20. İnşa Etmek İçin Mücadele ve Direniş. Ekosozyalist devrim, direnen herkesle birlikte var olan program önerilerini sosyal ve çevresel mücadelelerdeki mevcut pratikle birleştirir. Bölgelerde ekolojik ve sosyal geçişin kurulmasına katılan yerel girişimlerin teşvik edilmesi ve geliştirilmesi ve ayrıca bir ekolojik ve sosyal planlama politikası aracılığıyla bölgesel ve ulusal düzeyde gerekli koordinasyon toplumsallığının farklı katmanlardaki ölçeklerini birleştirir.

Bu projede yer alan yurttaşlar deneyimlerin ve somut alternatiflerin geliştirilmesine çeşitli alanlarda dahil olurlar: Kısa devreler, köylü tarımının bakımı için birlikler, kemerler ve gıda mahsul-leri için destek ve toprakların özelleştirilmesine karşı eylemler, geçiş halindeki şehirlerin kolektifleri, işçilere göre işletmeler, yerel değişim sistemleri, vatandaş tasarrufları ve tamamlayıcı para birimleri, toplu konut ve araba paylaşımı...

Bu yurttaşlar şiddet içermeyen sivil itaatsizlik, ZAD işgalleri (savunulacak alanlar), reklam karşıtı operasyonlar veya boş konut taleplerinde aktiftirler. Ekosozyalist proje için seçilmiş halk temsilcileri, konuşmaları ve eylemleri arasında tutarlı bir yaklaşım sergiler. Ortak malların yönetiminin kamu yönetimine dönüşü, ücretsiz kamu hizmetleri, şehirlerdeki tarım arazileri ve hatta reklam yasağı gibi somut radikal icraatları yerine koyarak sola örnek olarak hayat verirler.

21. Karşılıklı Yardımlaşma, Özyönetim ve Müşterek Toplumu. Müşterekler eşit erişim temelinde paylaşılmalıdır. Suya, enerjiye, solunabilir havaya, hareketliliğe, eğitime, sağlığa, kültüre, barışa erişim herkes için! fikri Ekosozyalist projenin merkezinde yer almaktadır.

Yaşadığımız dünyada, karar alma mekanizmaları kamu otoriteleri tarafından giderek daha az güvence altına alınmıştır. Neo-liberal kapitalizm, ortakların metalaşmasını hissedarlar ve oligarşinin yararına hızla geliştiriyor. Buna paralel olarak genellikle kooperatifler ve kendi kendini yöneten kolektifler şeklindeki aktör toplulukları, bu ortak malların sorumluluğunu üstlenirler.

İşletmelerin eski Fralib gibi kooperatifler tarafından devralınması, çokuluslu bir kooperatifin piyasayı kontrol etmesini engellemek için tüm imkanlarını kullansa da, Unilever gibi çokuluslu bir yapıya karşı bir zaferin mümkün olduğunu gösteriyor. Ayrıca, ekonomik faaliyetin hissedar kârından bağımsız olarak ge-

liştirilebileceğini ve sistematik olarak ortak bir hizmet haline gelebileceğini kanıtlar.

Dayanışma girişimleri, özellikle işçi sınıfı mahallelerinde, özellikle gıda desteğinde, hayırsever bir «yoksullara yardım etme» ruhu içinde değil yatay bir paylaşım yaklaşımı içinde geliyor. Gıda kooperatiflerinin ve mahalle bölgelerinin sermaye için değil vatandaşların yararına hareket etmeleri de aynı fikir/inanç hattından beslenir.

Bu somut alternatifler, sadece Ekososyalist bir toplum inşa etmek için tek başlarına kapitalizmin ötesine geçmeyi mümkün kılmıyor popüler eğitim ve özgürleşme ruhu içinde de bir rol oynarlar.

Merkezi bürokratik sosyalizmin başarısızlığından ve kamu hizmetlerinin birbirini izleyen, genellikle sosyal demokratik hükümetler tarafından çöktürülmesinden sonra, kamu hizmetlerinin elden geçirilmesi bir önceliktir. Ortak kamu hizmetleri yeniden kurulmalıdır.

Bunların dönüşümü, kullanıcıların, çalışanların ve yerel yetkililerin komün kararlarına ortak katılımına ve hem yerel hem de ulusal olarak ihtiyaçların tanımlanmasına izin vermelidir.

Bölgelerin eşitliğini ve yapıların her düzeyde kendi kendine yönetimini garanti altına almak için uygulamaya konması gereken yeni bir ulusal düzenleme ve rehberlik sistemidir.

Perspektif olarak, tüm ekonomik faaliyetler artık kârı hedeflemeyecek, daha ziyade refahı hedefleyecektir ve bu tamamen Müştereklerin sorumluluğunda olacaktır. Herhangi bir üretimin amacı, her zaman gerekli bir çeşitlilik içinde, genel, sosyal ve ekolojik çıkar olarak değerlendirilecektir.

22. Ekolojik Planlamayı Bedene Kavuşturmak.

Ekolojik planlama, tüm vatandaşların, işçilerin ve kullanıcıların kontrolü altında bulunan uzun vadeli ve kamu kontrolünü dikkate almayı gerektirir. Sorun sanayi, tarım, araştırma veya teknolojinin kendileri değil, seçim ve vatandaş kontrolünün olmamasıdır. Bu kontrol kapasitesini fethetmek için bir yurttaş devrimi gereklidir. İşte arzu ettiğimiz devrimci ütopyacılık ve teknikliğin patlayıcı karışımı budur.

Teknolojik tercihlerin toplumsal üretim ilişkilerinden kaynaklandığı kanıtlanmıştır. Düşük teknolojiler, en büyük sayı tarafından daha kolay ele geçirilme avantajına sahiptir. Böylece, teknolojik tercihlerde kitlesel egemenliğin ortaya çıkmasına yardımcı olurlar. Ekolojik Plan, ihtiyaçlarımızı sorgulayarak ve sosyal ve ekolojik faydaları sayesinde üretimi, hizmetleri, ticareti ve tüketimi yeniden yönlendirerek çatalanmayı başka bir gelişme tarzına doğru organize etme imkânı verir. Araştırma sektörü, genel çıkarlar ve gerçek ihtiyaçlar etrafında kendini yeniden düzenlemeli ve örneğin yurttaş sözleşmeleri yoluyla yeni katılım biçimleri icat etmelidir. Devlet okulu, mesleki, teknolojik ve genel yollarla, bu dönüşüm aşamasında başarılı olmak ve yeni alanlar ortaya çıkarmak için bilgi ve niteliklerin her yaşta insanlar tarafından yükseltilmesini organize etmelidir.

Kitle turizmi, seyir veya Olimpiyat Oyunları gibi hizmetlerin mantığı ve önemli olaylarda yeniden düşünülmelidir ki bunlar şu anki haliyle bir spor kutlamasından çok sponsorların bir kutlamasıdır.

«Lojistik» sektöründeki üretim, dağıtım ve tüketimin (malların nakliyesi, Amazon teslimatları, Deliveroo, vb.) beraberindeki uberleştiren ve güvencesizlik ile kesişmesi, azami ihtiyatlı olmayı gerektirecektir.

Sosyal ve çevresel fayda kriterlerini ve Avrupa politikalarından yerel eylemlere kadar farklı seviyeler arasındaki eklemlemeyi yeniden tanımlamak için «popüler katılım konferansları» organize edilmelidir. Ekolojik planlama, sosyal ve çevresel mücadelelerin artan yakınlığının bir uzantısı olarak, çalışanların şirketlerin yönetimine sürekli müdahalesini örgütler.

23. İnşacı olmadan eşitlik ve sosyal bir cumhuriyet mümkün olamaz ! Devlet okullarının yüksek düzeyde ortak kültür gerekliliğini onaylıyoruz. Herkes tarafından paylaşılan bir sosyal sözleşmeye rıza gösterme yeteneğine sahip olan tek kişi, bireysel ve toplu kurtuluşu başka nasıl mümkün kılabilir? Ekososyalist proje, Devletin, toplumun ve kamu hizmetlerinin, kopuşu planlamak, özgürleştirici bir toplum inşa etmek, yaşamakla yeniden bağlantı kurmak ve her yerde herkes için temel haklara eşit erişimi garanti altına almak için gerekli olan rolünü yeniden teyit ediyor.

Bu kurumlar, bu nedenle bir kurucu meclis aracılığıyla yeniden kurulmalıdır. Bu, kurumsal biçimleri tamamen yenilemeli ve her alanda kalıcı yurttaş katılımını ve halk egemenliğini mümkün kılacak demokratik araçları devreye sokmalıdır. Cumhuriyet kurallarını topluca yeniden yazmak halkındır. Zira devrimci görev büyüktür. Kentsel yayılmaya, mega polislerde nüfus yoğunlaşmasına ve bölgeler arası rekabete karşı bölgenin bir «yönetiminin» kurulmasını destekliyoruz. “İyi yaşam” (halk sağlığı ve eğitim hizmetleri, barınma, mesleki faaliyet, kültür ve eğlence, biyolojik çeşitlilik, köylü tarımı) için gerekli işlevleri bir araya getiren yeni bir şehir planlaması için kampanya yürütüyoruz. Canlı organizmaların ve GDO’ların metalaştırılmasının yanı sıra su, enerji ve bilgi gibi ortak malların finansallaşmasını ve kamu hizmetlerinin özelleştirilmesini reddediyoruz. Bunlar, cumhuriyetçi eşitliğin garantörü olan Devlet, yerel topluluklar ve vatandaşların, sendikaların, derneklerin ve kullanıcıların eylemleri arasındaki ilişkiyi yeniden düşünerek kamu yönetiminin konusu olmalıdır.

Komün, yönetilecek bir bölge olarak değil, ortak çıkarlarına karar vermek için oluşturulmuş topluluk olarak anlaşılan devrimci temel organizmadır. Özellikle anayasa projemiz kurumsal sorunun ötesinde ekolojik, sosyal ve demokratik değerlere ve haklara açık olduğu için belediyeçilik, komünalizm veya komünler Cumhuriyeti, komünal egemenlik ve yerel öz-örgütlenme yurttaş devrimi sürecinin temel direkleridir. Bu, cumhuriyetçi ilkerlerin özünü yaratma meselesidir.

24. Liberal Anlaşmalar Üzerindeki Kilidi Kırma. Küresel olarak, Dünya Ticaret Örgütü’nün teşvik ettiği anlaşmaları, serbest ticaret anlaşmalarını ve doğal kaynakların tükenmesine, Güney halklarının sömürülmesine ve sözde gelişmiş ülkelerde sosyal olarak damping yapılmasına katkıda bulunan ekonomik ortaklık anlaşmaları kabul etmiyoruz.

Ekosistemlerin korunmasına uygun üretim koşullarına ve temel sosyal ve demokratik haklara saygılı üretim koşullarına uymayan ürünlerin ithalatını sınırlamak için yeni uluslararası ticaret kuralları gereklidir. Aynı şekilde, birçok tarımsal ve endüstriyel faaliyetin yer değiştirmesi, ekolojik geçişin temel unsurlarından birini oluşturmaktadır. Devletler ve bölgesel gruplar bu amaçla pazarlarını korumalıdır. Dayanışma korumacılığının içeriği budur.

Taşeronluk dahil tüm üretim süreçlerinde temel sosyal haklara saygı göstermeyen, çevreyi tahrip eden ve vergi cennetlerine başvurarak yükümlülükler vergisinden kaçan çok uluslu şirketler için kovuşturmalar ve yaptırımlar çok önemlidir. Küresel müştereklerin savunulması, ekosistemlerin korunması, iklim değişikliğiyle mücadele, nüfus sağlığı, salgın hastalıklarla mücadele ve gıda uluslararası iş birliği mekanizmalarının formlarının isleyişi, Birleşmiş Milletler çerçevesinde güçlendirmelidir. Halklar arasındaki iş birliğine dayanan ve güncellenmesi gereken «Havana Şartı’na yapılan atıf çok önemlidir. Tüm uluslararası ilişkilerimizde taşımamız gereken bir hedeftir.

Dünyanın ilk ekonomik bölgesi olan ve etkisi tüm gezegeni kapsamak olan Avrupa Birliği'nin liberal politikaları, mevcut anlaşmalar ve kemer sıkma planları tarafından kilitlenmiştir. Ekonomik ve mali lobilerin öncülüğünde kurgulanan bu politikalarının ortak noktası, kamu hizmetlerinin ortadan kalkmasını, ticari alanın ve serbest ticaretin genişlemesini öngörmeleridir. Bu hem ticari rekabet nedeniyle israfa hem de kamu hizmetlerinin ve ortak malların özel çıkarlar yararına tahrip olmasına neden olur. Liberal Avrupa ve kemer sıkma politikası üretim ve ticaret içeriğinin kontrolünü ve insanlığın ilerleme hedeflerini yönlendirilmesini engelliyor.

Avrupa'da Ekososyalist bir politika söz konusu koşullar altında, liberal Avrupa'ya ve onun direktiflerine itaatsizlik içerir. Dolayısıyla vatandaşlar, finans gücü ve Avrupa Birliği'nin anti-demokratik kurumları arasında başka güç ilişkileri kurmak da gereklidir.

Mevcut Avrupa Birliği'ne alternatifler, iki form halinde yani anlaşmaları değiştirmek için demokratik, sosyal ve finansal koşullara dayanan A planı ve (ya) ülkeler arasında kırılma ve yeni gruplanmalara dayanan B planı olarak tedavüle konulabilir.

25. Enternasyonalist ve Evrensel Bir Mücadele Yürütmek. İnsan yaşamıyla uyumlu tek bir ekosistem var, ancak farklı kıtalardaki özelliklere göre onu yok etmenin riskleri de var. Buradan hareketle olası sonuçları her alanda göz önünde tutmalıyız. Gezegende herhangi bir yerinde alınan kararların geri kalan yerlerde yansımalar oluşturması kaçınılmazdır. Avrupa'da doğup dünyayı fetheden kapitalizm, emperyalizm ve sömürgecilik tarafından gerçekleştirildi. Ekososyalist proje, Kuzey ülkelerinin, Dünya Ticaret Örgütü'nün, Uluslararası Para Fonu ve Dünya Bankası'nın güney halklarına karşı sorumluluğunun tanınması anlamına geliyor.

Ekososyalizm evrenselci ve hümanisttir. Her insanın haysiyetine ve ahlakına uygun olarak ülkelerinden ayrılmak zorunda ka-

lan insanların hoş karşılanmasını teşvik eder ve misafirperverlik kavramına yeni bir anlam kazandırır.

Üretim çılgınlığı ve uluslararası iş bölümü adına yeni sömürgecilik biçimleri tedavüle sokulmuştur. Üretim alanlarında iş birliği yerine yarışma kültürü değere biniyor. Bu yönelim üreticilik ve bunun küresel iklim üzerindeki etkileri, biyolojik çeşitliliğin yok edilmesi, doğal kaynakların talan edilmesi, ekilebilir arazilerin ele geçirilmesi, insanları köleleştiren ve biyoçeşitliliği yok eden «yer üstü» turizmi ve hatta uluslararası kurumlar tarafından dayatılan kemer sıkma önlemleri ile kendisini hayata geçiriyor.

Ekososyalizm, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin tanınmasına ve çevreye karşı işlenen suçlar için uluslararası bir mahkeme kurulmasına yol açar. Ekososyalizm, benzer bir dinamikle insanların refah ve yaşam dokusuna saygıya erişimiyle bütünleşen alternatiflere katkıda bulunmamızı gerektirir. Dayanışma korumacılığının mantığı, halkların egemenliğini ve iş birliğini güçlendirmek amacıyla ekonominin her yerde, Kuzey'de olduğu gibi Güney'de de yer değiştirmesine izin vermektir. Bunu yapmak için, yurtdışındaki alternatifleri destekliyor ve ilham veriyoruz: Mağrip, Orta Doğu, Sudan veya Gine'deki birçok ülkede yurttaş devrimleri ve isyanlar, topraksız köylülerin hareketi, Rojava'nın demokratik deneyimi, İzlanda'daki kurucu meclislerin deneyimleri veya talepleri, Venezuela ve Şili, Ekvator'da petrolü yeraltına bırakacak Yasuni ITT girişimi ... Bu pratiklerden edinilen bilgi, deneyim ve yöntemler bir araya gelebilmelidir. Ekososyalist proje, onu çağımızın yurttaş devriminin hedefi yapan bir dünya forumu tarafından yürütülebilir olmalıdır. Ekososyalizm enternasyonalizm ile uyumlu bir projedir; onu bu ölçekte düşünmemiz, hareket etmemiz ve ona göre örgütlenmemiz gerekiyor.

26. Ekosozyalizm İçin Yurttaş Devrimi. Amacımızın byklg ve ciddiyeti göz önüne alındığında, kapitalist üretimci modelin sorgulanması, basit bir seçim sistemi değişimi ve yukarıdan dayatılan kararların sonucu olamaz. Orantılılık, eşitlik ve yetkilerin birikmemesi dahil olmak üzere kurumların radikal bir şekilde elden geçirilmesi anlamına gelir ve insanların tüm özellikleriyle etkin bir şekilde temsil edilmelerine ve onların üretim amaçları ve örgütlenmesi üzerindeki kontrolüne izin verir. Derdimiz oligarşiyi alaşağı etmek ve her koşulda halk egemenliğini gerçek demokrasi yöntemleriyle gerçekleştirmek meselesidir. Bu, eylemlerini toplum yaşamının tüm alanlarında halk katılımı hareketleriyle birleştiren siyasi ve yurttaş ittifaklarını gerektirir ki «Halk federasyonu» ifadesinin anlamı budur.

Siyasi ve sivil inisiyatifin her kadın ve her erkek tarafından, her yerde ve her konuda genel menfaatin ne olduğunu belirlemek amacıyla yeniden benimsenmesine yurttaş devrimi diyoruz. Bu bir devrimdir, çünkü mülkiyet biçimlerini, kurumsal sistemi, toplumu ve ekonomiyi düzenleyen yasal, sosyal ve çevresel normların hiyerarşisini değiştirmeyi önüne koyar. Ekosozyalizm yurttaş içindir, çünkü herhangi bir toplumsal grubun çıkarları için değil, tüm insanların iyiliği için, yine herkese g vermek ve siyasi oğulculukta kurumsal formlar ve evrensel oy hakkı verir. Umutsuzluğun ve öfkenin nefrete dönüşmesine izin vermeyi reddediyoruz. Ne aydınlanmış avangart, ne yeşil diktatörlük ne de etnik geri çekilme, bizler yurttaş devriminin demokratik yolunu savunuyoruz. Zira halk sorun değil, çözümün ta kendisidir. Kapitalizmin mevcut eşi görülmemiş krizinin en büyük zararı, insanlığın başka bir geleceğe giden yolu aamamasıdır.

Ekosozyalizm gerçekleşecek olan başka türlü bir gelecek tahaylnn kendisidir. Yolumuz açık olsun!

27. Yaşamın Temeli: Yeryüzü. Dünya nötr bir mineral substrat değil, karasal biokütlenin 3 / 4n temsil eden yoğun biyolojik çeşitlilikten oluşan zengin bir ekosistemdir. Fazla atmosferik karbonun 1 / 4 toprak kullanımındaki değişiklikten kaynaklanıyor: yapaylaştırma, ormansızlaştırma, yoğun tarım uygulamaları. Biokütlenin yenilenmesi ve toprakların yeniden nemlendirilmesi mutlak bir «iklim acil durumu» oluşturmaktadır. Toprağın verimliliği, insanlığın ortak faydasıdır: Toprakların mineralleşmesine ve erozyonuna neden olan tarım teknikleri, durdurulması gereken bir yağmadır.

Toprağın verimliliği, insanlığın ortak faydasıdır: toprakların mineralleşmesine ve erozyonuna neden olan tarım teknikleri, durdurulması gereken bir yağmadır. Bu uygulamalar, sentetik veya madencilik girdilerinin giderek artan bir şekilde kullanılmasına yol açarak, enerji bağımlılığımızı arttırıyor, maden çıkarma işini yoğunlaştırıyor, köylü tarımını zorluyor ve gıda güvenliğimizi tehlikeye atıyor. Kuraklık 1960'lerden bu yana yılda %1 arttı. Sahra ve Akdeniz bölgeleri basta olmak üzere 1/2 milyar insan lleşme sürecinde bir ortamda yaşıyor. Küresel ısınma ve insan faaliyetlerinin ortak saldırıları altındaki arazi bozulması, önemli bir uluslararası sorunu temsil etmektedir. Öte yandan toprak, su döngüsünde önemli bir rol oynar: Toplama, filtreleme, tutmanın yanında yine toprakların alüvyonu deniz ekosistemlerini besler ve kıyı şeridini korur. Ekstrem iklim olaylarının çoğalmasıyla sebep olan ve bunu daha da pekiştiren üretime tapan bu model ortadan kaldırılmalıdır. Yeryüzü, doğal insan ortamıdır ve erişimi temel bir haktır: şehirlerde olduğu gibi kırsal alanlarda da zevk veya geçim için topraktan yararlanmak temel bir ihtiyaç oluşturur. İnsanlık ile üretim sistemi ve ekosistemin ihtiyaçları ve doğal döngüleri arasında simbiyotik (ortak yarar) bir ilişki kurulması için ikinci bir yeşil devrime davet ediyoruz.

EKO- SOS YA- LIZM

Parti de
Gauche

Imprimé sur papier recyclé

© Pellicam Impression Grenier

2€